

Obsah

Následujeme Pána Ježíše Krista!	2
Výzvy dnešní doby	3
Jakí jest sens žycia?	6
Vize na dalších deset let	8
Rozhovor s Janem Tomalou, bývalým předsedou KS-SCh	10
Wieczory ProChrist 2008	12
Reportáž ze setkání evropských evangelikálů	15
Chata Lípa	16
Znovuzrození v Knize svornosti	17
Konference dívek a žen	18
Aktuality ze světa	19
Aktuality z CME	20
Aktuality z ČEA	21
Aktuality z KS-SCh	21
Czyste szklanki	23
Odpowiedź na pytanie z Nr 31	23

Následujeme Pána Ježíše Krista

Pán Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí. Oni hned zanechali sítě a šli za ním. (Mt 4,19-20)

V dnešní době se mluví o důstojném životě, o vítězství vědy a techniky, vítězství rozumu člověka ve všech oblastech. Člověk si však nedokáže zabezpečit trvalý pokoj, jistotu bezpečí, naopak přibývá strachu z budoucnosti. Osobní i celosvětové problémy narůstají.

Bez Pána Ježíše Krista se svět i každý člověk řítí do záhuby. Pán Ježíš to ale nechce, proto každého z nás volá: „Pojď za mnou!“

Následovat znamená jít za někým.

Kolikrát jsme se na vlastní kůži přesvědčili o pádech a podvodech, když jsme následovali falešné vůdce. Na různé nabídky (i z reklamy) reagujeme a na výzvu Pána Ježíše bychom mlčeli? Jeho výzva: Pojď a následuj mne je výrazem jeho božské a mesiášské autority.

Jít za Pánem Ježíšem, znamená vzdát se všech jiných závazků, zaběhlých zvyklostí, prostě všeho, co nám brání plně následovat Pána.

Následovat Pána znamená následovat živého Boha, který dává nový cíl, který naplní náš život a dá mu jeho pravý smysl.

Být následovníkem Pána Ježíše znamená pro každého člověka čest, milost,

ale i zodpovědnost.

Následovat Pána znamená také vzdát se všech hříchů a přetřhat s nimi všechny svazky. V pokoře vyznat všechno Pánu Ježíši a ve víře v něho a Jeho Slovo žít šťastný život v Božím požehnání.

Následovat Pána Ježíše znamená mít účast na růstu Božího království (Mt 28,18-20).

Následovat Pána také znamená mít účast i na Jeho utrpení, nést svůj kříž, ale také mít podíl na všech zaslíbeních, která máme v Bibli. To také znamená žít život v bezpečí pod ochranou Nejvyššího a mít jistotu věčného života.

Lev Nikolajevič Tolstoj mluví o třech formách nevědomosti

1. Když se neví nic.
2. Když se ví něco jiné než to, co třeba vědět.
3. Když se neví dobře, co se ví.

My víme, co chceme. Chceme být poslušní výzvě Pána Ježíše Krista a chceme ho v plné míře následovat.

Milan Pecka

Výzvy dnešní doby

Karmel – Konference KS-SCH
5.4.2008

„Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřejde, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.“ (2 Pt 3,9) „S těmi, kdo pochybují mějte slitování. Zachraňte je z hořícího ohně. Mějte slitování i nad jinými.“ (Ju 22-23a)

I. V jaké době dnes žijeme?

Stačí si připomenout 60. výročí vzniku novodobého státu Izrael a shromáždění izraelského národa v jeho zemi; také veliké úsilí o globalizaci ekonomikou, politickou a náboženskou ve světě, a je nám jasné, že žijeme v závěrečné době dějin. (Dt 28,64-66 (4,27), Lv 26,31-33, Dt 30,1-6, Ez 37,12-14.21-22, Jr 16,14-15, Zj 13,3-4.7.17)

Jaká je charakteristika křesťanství v postmoderní Evropě?

Křesťanů v Evropě ubývá, církve se zmenšují.

Hlavní příčinou je skutečnost, že většina učitelů na teologických fakultách jsou liberálové, kteří neberou Bibli jako Boží slovo.

Absolventi teologických fakult nemají přípravu ani na pastýřské ani na misijní poslání. Jsou duchovně bezradní a nemají žádnou vizi pro sbor ani pro církev.

Mnohá kázání jsou jen zbožné teologické řeči, které nemají duchovní moc

posluchače duchovně oživit ani vzdělávat k následování Krista a službě.

Mnozí křesťané jsou nyní zaměřeni maximálně na hmotný blahobyt.

Většina členů tradičních církví jsou křesťané podle jména, kteří nežijí s Bohem, ani s Ním v životě nepočítají. Ve sborech i církvích se šíří vlažnost a lhostejnost.

V důsledku liberální teologie sbory postupně vymírají a faráři plní smutné poslání duchovních hrobařů.

Žijí a rostou malé církve, které vznikly v důsledku evangelizační práce a duchovního probuzení ve 20. století.

V některých evangelických sborech na Těšínsku se ještě udržuje duchovní život, a sice tam, kde v minulosti působilo Křesťanské společenství, v době totality misijně-evangelizační hnutí a kde nyní působí opět KS-SCh.

II. Existuje cesta k obživení církve? Jistě ANO!

Chci připomenout tři důležité oblasti, ve kterých se rozhoduje o duchovním životě křesťanů: oblast rodiny, oblast sborového společenství a oblast misie.

A. Rodiny jsou základní buňky Kristovy církve.

Být členem Boží rodiny je rozhodující pro každého křesťana. Členem Boží rodiny se člověk stává skrze znovuzrození – osobní přijetí Pána Ježíše Krista. (J 1,12) Je proto stálým posláním každého učedníka a svědka Pána Ježíše, aby se modlil a usiloval o růst Boží rodiny. Důvěřujeme proto Božím slovu a respektujeme biblické učení v osobním i rodinném životě.

Vedme svoji rodinu ke každodennímu společnému čtení Bible a společným modlitbám na kolenou. Tyto společné rodinné chvíle patří k základním zdrojům duchovního života, víry, lásky i naděje v rodině. Je to budování domu na skále. „*A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále.*“ (Mt 7,24-27)

Vedme členy své rodiny k věrnému následování Pána Ježíše podle hesla: Za všech okolností se líbit Pánu! Budme svědomitými v osobním studování Písma a v upřímném modlitebním životě. Budme upřímní v podřizování svého myšlení Kristu, taktéž svého vyjadřování i svých činů. Budme upřímní ve vnitřní sebekázní. „*Žijte tak, abyste se líbili Bohu.*“ (1 Te 4,1)

B. Vedme zápas o posvěcenou Kristovu církev, o posvěcený Boží lid. „*V něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tvář.*“ (Ef 1,4) „*Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti.*“ (Ř 1,7)

Mobilizujme se jako Boží lid k modlitebnímu zápasu podle vzorů prvních biblických sborů: Sk 1,14; 2,42; 4,24; 12,12; 13,1-3; 20,36.

Vzdělávejme se v známosti Božího slova a podřizujme se mu, ať nás Duch Boží formuje k obrazu Pána Ježíše Krista. (Ř 8,29, 2 K 3,18, Ko 3,16)

Realizujme všeobecné kněžství ve sborech, aby všichni věřící měli možnost služby a to podle obdarování (1 Pt 2,9, Ef 4,11-12)

Proměňujme bohoslužby a všechna shromáždění na místa duchovní služby

a svědectví neordinovaných i ordinovaných podle obdarování Duchem svatým.

Modleme se, aby Duch svatý nedovolil, aby do církve a sborů pronikal opět klerikalismus - vytváření farářské kasty a systému jednoho muže, kdy farář vede celé bohoslužby sám.

Modleme se, aby Duch svatý naplnil srdce ordinovaných pracovníků v církvi pokorou, aby byli obětavými a pokornými pastýři jako Pán Ježíš a ne namyšlenými vládci nebo nájemníky. (1 Pt 5,3, 3 J 9-10, J 10,12)

Modleme se, aby Duch svatý ukázal všem kazatelům a církevním pracovníkům na Těšínsku, kteří se duchovně zrodili a vyrostli v misijně evangelizačním hnutí, čím by dnes byli bez této Boží školy. Prosme, aby Duch svatý změnil jejich postoj ke KS-SCH, aby se přestali od Křesťanského společenství distancovat a tuto Boží školu začali s opravdovou vděčností podporovat a osobně se zapojili do její práce. (L 7,30, Mt 11,16-19)

Umožňujme mladým lidem studium na duchovně kvalitních školách. Bděme nad tím, aby mladí lidé nešli studovat na liberální teologické fakulty.

Křesťanské společenství plní v církvi kromě uvedených úkolů rovněž poslání strážného na hradbách. „*Ty, lidský synu, slyš. Ustanovuji tě strážcem izraelského domu. Uslyšíš-li z mých úst slovo, vyřídíš jim mé varování. Řeknu-li o svévolníkov: Svěvolníku, zemřeš, a ty bys nepromluvil a nevaroval ho před jeho cestou, ten svěvolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k zodpovědnosti tebe. Jestliže budeš svěvolníka varovat,...ty jsi svou duší vysvobodil.*“ (Ez 33,1-9)

C. Vedme zápas za záchranu lidí kolem nás i ve světě.

1. Podle Pána Ježíše jsou jen dvě cesty - cesta do Božího království a cesta do propasti zoufalství (Mt 7,13-14). Žádná třetí možnost neexistuje!

2. Každý člověk se má dozvědět pravdu o Bohu, o Spasiteli a o možnosti záchrany. Bez známosti pravdy člověk nemůže uvěřit v Krista. „A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?“ (Ř 10,14)

3. Vedme lidi k rozhodnutí pro život s Kristem – Spasitelem a Pánem. „Ježíš řekl svým učedníkům: *Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.*“ (Mt 16,24-25) Člověk se musí rozhodnout zde na zemi, dokud žije ve svém těle, jaký postoj zaujme k Ježíši a k nabídkám světa. (Mt 18,8-9)

4. Zmobilizujme síly i prostředky k evangelizaci a misii v našem národě. Promýšlejme jak proniknout k lidem mimo církev. Prosme v modlitbách, aby Duch svatý vyburcoval všechny křesťany ke svědecké službě. Podporujme misijní organizace v naší zemi: Dětskou misii, TWR, letákovou misii apod.

5. Uvědomme si, že každý věřící člověk nese rovněž zodpovědnost za plnění Kristova plánu spasení národů. Kristův příkaz je jasný: „*Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal.*“ (Mt 28,19-20) Tento příkaz platí pro každého, kdo Krista následuje. Musíme odpovědět činy na potřeby národů, kterým dosud dlužíme evangelium. Podporujme Wycliffovu misii, aby evangelium bylo přeloženo do všech jazyků. Mod-

leme se za vyslání nových misionářů i z našich sborů.

6. Počítejme s posměchem a proti-venstvím pro Pána Ježíše.

Následovníci Pána Ježíše byli a budou v pohrdání i v nenávisti. „*Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno.*“ (Mt 24, 9; J 15,18-23) Není to snadné být terčem posměchu a tupe- ní. Vyprošujme si sílu, abychom i v těchto zkouškách vytrvali a osvědčili věrnost.

7. Spoléhejme cele na Pána! On nám slibuje: „*Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku!*“ (Mt 28,20)

Příklad služby Kristu. Ve středověku vybudoval jeden bohatý pán svůj hrad na vysokém kopci. Hrad měl jeden nedostatek, že tam bylo málo vody. Nedo- statečná studna. Když byl hrad dokončen, pán pozval všechny poddané z podhradí na slavnostní otevření hradu. Zároveň je požádal, aby při své cestě na hrad přinesli kbelík vody. Lidé samozřejmě pozváni rádi přijali, ale na žádost pána o donesení vody reagovali různě. Jedni vzali kbelíky a nesli na hrad tolik vody kolik unesli. Jiní se nechtěli namáhat a vzali jen malou nádoby. A někteří jen malič- kou nádoby, ba někteří vzali vodu jen do náprstku. Když přišli na hrad, pán je uvítal a sdělil jim, aby vodu vylili do zvláštní velké nádoby. Pán jim také řekl, aby ná- doby, ve kterých přinesli vodu odložili na jedno místo a když budou po slavnosti odcházet, tak si nádoby vezmou domů. Na slavnosti bylo mnoho zajímavého pro- gramu, všichni byli velmi spokojeni. Když slavnost skončila, šli pro své nádoby. A teď je čekalo veliké překvapení. Jejich

nádoby byly plné různých dobrot. Teď bylo některým velice líto, že nepřinesli vodu ve větší nádobě. Ti, kteří přinesli vodu jen v malé nádobce, nebo dokonce jen v náprstku, velice litovali. Odnášeli si dobroty jen ve svých maličkých nádobách. Kdo tahal vodu v kbelících do kopce, nyní si odnášel plné kbelíky dobrot. Pán odměnil jejich ochotu ke službě.

Podobně tomu je nyní se službou Králi – Pánu Ježíši Kristu. Služba některých křesťanů je velmi obětavá jako nesení kbelíků vody do vysokého kopce. Služba jiných je jako nesení vody v náprstku. Tak je tomu v každém sboru. Až přijde Pán Ježíš – Král králů, bude odměňovat. Pak budou mnozí křesťané litovat: Škoda, že jsem nesloužil víc a ochotněji, škoda že jsem byl ve službě lenivý.

Příklad jak je naléhavá naše služba: Představme si, že stojíme na dálnici, na které vznikla v důsledku zemětřesení hluboká trhlina - 100 m hluboká propast. Auta jedou rychlostí 130 km/h. Trhlina je viditelná až v poslední chvíli, kdy už není možné zabrzdit. Auta s lidmi padají do propasti. Představ si, že ty stojíš na dálnici, vidíš propast a vidíš přijíždějící auta. Co budeš dělat? Budeš stát se založenýma rukama a dívat se jak lidé padají do propasti? Určitě ne! Postavíš se na cestu a budeš auta zastavovat.

Lidé kolem nás padají do propasti věčného zoufalství. Budeme nadále lhostejně stát a přihlížet, anebo se konečně zmobilizujeme a začneme něco dělat pro jejich záchranu?

S. Kaczmarczyk

Jaki jest sens życia?

Jaki jest sens życia? Jak mogę odnaleźć cel, spełnienie i zadowolenie w moim życiu? Wielu ludzi ciągle zastanawia się nad sensem życia. Spoglądają oni na całe swoje życie i pytają się, dlaczego ich związki rozpadły się, dlaczego ciągle odczuwają pustkę, chociaż osiągnęli w życiu to, czego pragnęli. Pewien człowiek, który znalazł się u szczytu swej sławy, oświadczył: „Żałuję, iż nikt mi nigdy nie powiedział, że gdy dotrę do szczytu, niczego tam nie będzie. Wiele celów okazuje się płytkimi dopiero wiele lat po tym, nim zająłeś ich pożądać.“

Takie pytania stawiałem sobie i ja. Co prawda wyrosłem w rodzinie, gdzie od dzieciństwa uczono mnie Bożych prawd. Jednak nie znalazłem odpowiedzi na pytanie, jaki jest sens mego życia. Jako młody chłopak lubiłem muzykę. Pragnąłem grać na jakimś instrumencie muzycznym. To marzenie spełniło mi się w kolektywie „dorostu”. Z kolegami utworzyliśmy orkiestrę, w której grałem na gitarze. Jednak moje wewnętrzne pragnienia nie zostały zaspokojone. Uczęszczanie na próby i występy stało się dla mnie ciężarem. Pojawiły się też inne pragnienia – chciałem bawić się tak, jak moi koledzy z klasy. Wydawało mi się, że brak mi wolności. Musiałem uczęszczać na spotkania „dorostu”, zebrania ewangelizacyjne, próby orkiestry itd. Nie widziałem w tym sensu mego życia. Aż do chwili, kiedy zdecydowałem się, że po raz ostatni wystąpię z orkiestrą. Postanowiłem, że od tego dnia chcę żyć według własnej woli.

W spotkaniu, gdzie miałem po raz ostatni występować z orkiestrą, uczestniczyła pewna siostra z dalekiej Holandii. W ten wieczór miała ciekawe przemówienie. Mówiła o sensie życia i o celu, do którego zmierzamy. Kończąc swe przemówienie zadała pytanie: „Czy jesteś gotowy dziś opuścić to życie, by spotkać się z żywym Bogiem?” To pytanie mnie zaskoczyło.

Chociaż uczęszczałem na zebrania i żyłem życiem niby wierzącego człowieka, to na dane pytanie nie mogłem odpowiedzieć „tak”. Wtedy moje kolana zdrząły. Pewien brat zauważył to i zapytał, co się ze mną dzieje. Wyszliśmy ze sali i tam powiedziałem mu o moim problemie. Zapewnił mnie, że moje życie jeszcze nie kończy się i że mam okazję powierzyć swe życie Panu Jezusowi. To uczyniłem, a chwili tej nigdy nie pożałowałem.

Zrozumiałem, że prawdziwy sens życia spoczywa w odnowieniu relacji z Bogiem, która została zerwana w chwili, kiedy zgrzeszyli pierwsi ludzie. Tę relację możemy odbudować tylko za pośrednictwem dzieła zbawienia Syna Bożego, Jezusa Chrystusa. Życie wieczne otrzymujemy wtedy, gdy pokutujemy z grzechów i nie chcemy już w nich żyć, ale pragniemy, by Chrystus zmienił nasze życie i uczynił nas nowymi ludźmi, oraz zaczynamy polegać na Jezusie Chrystusie jako na naszym Zbawicielu. Nie wystarczy, że uznamy Jezusa za Zbawiciela, (choć jest to wspaniałe), by mieć sens życia. Prawdziwy sens życia odnajdziemy raczej wtedy, gdy zaczniemy naśladować Chrystusa jako jego uczniowie, będziemy się o Nim uczyć, spędzać z Nim czas w modlitwie, czytać Jego Słowo, Biblię, i żyć z Nim.

„*Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego serca*” (Psalm 37,4). Mamy wybór. Możemy dalej starać się sami kierować naszym życiem, czego rezultatem będzie odczucie pustki. Możemy też wybrać Boga, wypełniać Jego wolę dla naszego życia z całego serca. Rezultatem drugiego wyboru będzie życie w pełni, Boże spełnianie pragnień naszego serca, odnalezienie zadowolenia i satysfakcji. Dzieje się tak dlatego, że nasz Stwórca kocha nas i chce dla nas wszystkiego, co najlepsze. Może nie będzie to najłatwiejsze życie, lecz będzie ono życiem w pełni.

Ja zdecydowałem życie oddać Jemu a On spełnił moje pragnienia.

Jerzy Rusz
nowy przewodniczący KS-SCh

Vize na dalších deset let

Karmel – Konference KS-SCh
5. dubna 2008

Úvod

První oblast napětí

Evangelium, jak se s ním setkáváme v biblickém poselství, je neměnné, věčné, nadčasové (1 K 3, 11; 2 K 5, 19-20; apoštolské vyznání víry). Na tom nemůžeme a nesmíme nic měnit. Proto úkol křesťanského společenství je pořád stejný: zvěstovat evangelium, pomáhat ke křesťanskému životu, připravovat na příchod Páně. Neboť „kdo se provdá za ducha času, doby, ten brzy ovdoví“ (německé přísloví).

„Když děláme, co dělají otcové, pak neděláme to, co dělají otcové.“ Evangelium musí být vždy aktuální. Proto stále dochází ke změnám v metodách, organizaci, důrazech, pracovních stylech... „Obal“ se může a musí neustále měnit, ale ne „obsah“.

Druhá oblast napětí

Podle biblického poselství je pro duchovní dění směrodatný obraz růstu (obzvláště je to zdůrazněno v Janově evangeliu; viz také Ježíšovo podobenství a výpovědi v novozákonních dopisech). Duchovní život nejde vytvořit ani organizovat, je to nezasloužený dar.

Zároveň najdeme v biblickém poselství rozkazy: „Jděte do celého světa...“; „tak ať svítí vaše světlo před lidmi...“. Je vyžadováno naše jednání, naše plánování, naše nasazení.

Vzhledem k těmto oblastem napětí musíme najít naši cestu.

Osm impulsů – pro práci křesťanského společenství v dalších deseti letech

1. Jsme vyzýváni k tomu, abychom posílili základy.

Posílení základů je nutné kvůli klesání duchovní „hladiny vody“. Úbytek biblických znalostí v církvi a křesťanském společenství je víc než zřetelný. Zdravé učení zastoupilo často emocionální náladové křesťanství. Zvěst o kříži se musí stát opět středem veškerého zvěstování (1 K 1+2). Martin Luther mluvil o „cizím slově“, o vnější straně. Zachraňující slovo nenajdeme v nás, nýbrž pouze v Kristově zvěstování svatého Písma. Proto potřebujeme rozmanité způsoby školení, vyzbrojování, seminářů; zvěstování, které obnoví a posílí základy.

2. Jsme vyzýváni k tomu, abychom žili svatě.

Evangelická etika je nezbytně žádoucí jako směřování k uspořádání života. Musíme přemýšlet nad odpovídajícími úseky svatého Písma a rozebírat je vhodně pro současnost (centrální témata: zacházení s penězi a majetkem, otázky týkající se pohlaví). Při tom se jedná také např. o odpuštění a nový začátek. Evangelická etika je vždy nerozdělitelně spojená s etikou církve. V době individualizmu je tento biblický důraz obzvláště důle-

žitý. Další důležitý důraz: musíme přejít od etiky, která zabraňuje, k etice, která formuje. Nesmíme pouze říkat co je zakázáno, ale musíme také v pozitivním slova smyslu nabídnout pomocnou ruku a ukázat směr. Při tom je jasné: příkladný život je nakažlivý; formování života má v sobě skrytou dimenzi orientovanou na misi.

3. Jsme pověřeni k evangelizaci.

Evangelizace zahrnují široké pásmo, to je náš příkaz. Jde nám o „evangelizační kvetoucí louku“, tzn. s mnohými různými „květy“ (ProChrist, misie, rádio, nedělní besídky, přednášky, stanování, návštěvy nemocných...). K tomu patří úkol; je nutno podporovat jazykové schopnosti věřících a taktéž objevovat a podporovat jejich dary. Cesta k víře je někdy různá – např. jako „cesta do Damašku“ (najednou, seshora!), jako „cesta do Emmaus“ (v rozhovoru na cestě) nebo jako „Barnabášova cesta“ (činy lásky a péče pomáhají na cestě víry). Postmoderní člověk potřebuje často dlouhou cestu a pořád znovu nové utvrzení, posílení.

4. Souhlasíme s naší cestou a vědomě ji utváříme.

Náš úděl jako křesťanského společenství je v církvi reformace. Není to náhoda, nýbrž vidíme v tom Boží vedení a jeho místo pro nás. Proto nejsme volnou, svobodnou církví, ale volným hnutím v církvi. V Gnadauském svazku jsme v posledních letech o tomto tématu hodně diskutovali, ale zásadní rozhodnutí je jasné. Ale také: nezávislá činnost potřebuje církev; církev potřebuje nezávislou činnost. Právě v postmoderním individu-

alizmu je to jednoznačné: rozbití nepodporuje věc evangelia.

5. Uznáváme nutnost: duchovnímu životu se musíme učit.

Jak se máme modlit? Tichý čas? Jaká pomoc existuje – sám a společně? Právě pro dorůstající a mladší generaci je to důležité. Protestantskou spiritualitu je nutno nacvičovat ne zákonicky, ale protestantsky. Důležité jsou úplně praktické pomůcky: jak čtu osobně Biblii? Co je důležité pro modlitební život? Jak si plánuji neděli? (Otázky, které nemá starší generace!) Právě lidem, kteří přicházejí k víře, do našich skupin a společenství musíme pomáhat utvářet jejich víru.

6. Radujeme se z církve Ježíše jako z celosvětového společenství.

Globalizace je nové slovo, existuje už nyní třicet let. Ale církev je již 2000 let globálním hráčem. Patříme k církvi Ježíše na všech místech a v každé době. Zde platí šance - objevovat a žít. Potřebujeme zde konkrétní duchovní domov – a zároveň potřebujeme vědět o celosvětovém horizontu Božího království. Jde o zdravý a správný postoj k ekumeně. Zároveň vzhledem k celosvětovému rozvoji se musíme zabývat náboženskými nabídkami (islám, esoterika...). Důležité jsou správné informace, zřetelná pozice a láska k lidem.

7. Stále více si všímáme toho, jak je důležité vlastní chování.

Je požadováno, abychom nutně posílili osobní rovinu (vzhledem k internetu, SMS, moci médií). Ta osobní, důvěrná otevřenost vůči ostatním získává nový význam. Postmoderní, multimediální současný člověk hledá osobní vztah, blízkost

člověka, otevřené slovo, autentický život. Proto chceme a musíme investovat hodně času a síly do jedinice. Když se jeden jediný člověk obrátí ke Kristu, pak se obrací celý svět!

8. Vědomě tvoříme církev Ježíše jako společenství, které slouží.

K dědictví reformace a pietismu patří „všeobecné kněžství věřících.“ Nikdo neumí všechno, každý umí něco. Farář, kazatel, hlavní představení jsou důležití a dobří – jsou to ale „bratři mezi sourozenci“. Jejich úřad není hodnotit, nýbrž službou. Toto všeobecné kněžství se právě ukazuje také ve službě zvěstováním skrze laiky. Všechny služby v církvi jsou stejně hodnotné – praktické služby v pozadí, zvěstování, vedení, organizace. Všichni se podílejí na posílení bratří a sester a přispívají ke chvále Boží, tzn. tímto také v misijní práci. K zamýšlení je také: v naší společnosti je hodně lidí zdánlivě „bezpečných“, už nejsou potřební (nezaměstnaní, starší...). V církvi Ježíše je každý důležitý, každý se může na něčem podílet, o něco usilovat. Živá týmová práce se uskutečňuje ve společenství, v jednom velkém sloužícím společenství.

„Nejsme těmi, kdo by mohli zachovat církev/společenství. Naši předkové to také nebyli. Naši potomci to také nebudou, nýbrž to byl, je a bude ten, kdo říká: „Já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání tohoto věku.“ (Martin Luther)

Theo Schneider
generální tajemník Evangelického
Gnadauského svazu společenství
Překlad K. Chlebková

Rozhovor s Janem Tomalou, bývalým předsedou KS-SCh

Na letošní konferenci byl zvolen nový vedoucí KS-SCh, který nahradil předchozího vedoucího ing. Jana Tomalu. S malým odstupem času jsme dosavadnímu vedoucímu položili několik otázek.

Můžeš upřesnit, jak dlouho jsi ve vedení KS-SCH a od kdy jsi byl vedoucím?

Do roku 1997 jsem byl členem ústředního vedení KS-SCh. Měl jsem na starosti práci mezi dětmi. 18. 4. 1998 jsem byl na konferenci KS-SCh v Komorní Lhotce po svém zvolení uveden do funkce předsedy.

Vzpomínáš si na to, co Tě tehdy před léty vedlo k rozhodnutí přijmout tuto nelehkou úlohu?

Tehdy jsem byl několikrát osloven br. Gustavem Hlawickou a dalšími bratry z vedení KS-SCh. Po určité době uvažování a modliteb jsem byl ochoten kandidovat ve volbách na tuto funkci a po svém zvolení na konferenci jsem ji přijal.

Zodpovědnost, časová disponibilita, obětavost jsou vyžadovány při vedení. Bible uvádí, jaké vlastnosti má mít vedoucí, jak má vypadat jeho rodina. Z druhé strany vedení má dopad na rodinu. Jakým způsobem toto období ovlivnilo Tvou rodinu?

Možná by na tuto otázku lépe odpověděli členové moji rodiny. Z mého pohledu jsem měl na rodinu trochu méně času, přibývalo více starostí a odpovědností. To

se mohlo projevit na moji větší nervozitě i na mém jednání. Na druhé straně jsem měl v ostatních členech vedení, v rodině a hlavně v manželce oporu a pomoc např. v některých administrativních věcech, v připomínání termínů a hlavně v celkovém pochopení významu činnosti KS-SCh.

Vedení má i dopad do osobního života. Jaké zkušenosti si odnášiš z této etapy života, které byly nejtěžší a které nejradostnější chvíle?

V tomto období byli nečekaně odvoláni z časnosti do věčnosti dva členové ústředního vedení: pastor Jan Drozd a br. Jaroslav Říman, došly nám finanční prostředky k dokončení Karmelu, byla zastavena státní dotace... dalo by se ve výčtu těžkých chvil dále pokračovat. Raději si z této etapy života odnáším zkušenost, že Pán Ježíš nikoho nenechá v Boží službě bez pomoci a poslal na pomoc ochotné ruce i ochotná srdce a Karmel mohl být otevřen a již několik let slouží pro Boží dílo.

Již před rokem jsi vybízel k modlitbám za další vedení KS-SCh, nakonec jsi přijal ještě roční prodloužení. Co Tě vedlo k rozhodnutí předat štafetu?

Myslím si, že je to správné, když dochází k obměně na vedoucích místech v církvi i v takových organizacích jako je naše, ale rychleji než tomu bylo v mém případě. Boží dílo nikdy nestojí pouze na jednom člověku. Příliš dlouhé období na vedoucím postu nese s sebou nebezpečí, že vedení se dostane do určitého stereotypu a může se stát brzdou dalšího rozvoje. A o to s větší obavou jsou ochotni další nástupci funkci vedoucího přijmout.

Jaké bylo KS-SCh, které jsi přebíral od bratra Hławiczky, a jaké je nyní, v čem se liší okolí – církev, společnost?

Nedovedu dost dobře posoudit, jak se změnilo KS-SCh. Ale určitě se změnilo naše okolí, naše církev i naše společnost. Na lidi jsou v práci kladeny stále vyšší nároky, požadavek vyšší produktivity a vyšší efektivity. To se přenáší i do práce KS-SCh, která je ale založena na dobrovolnosti a na osobním přesvědčení. V praktických situacích vidíme, kolik je kdo ochoten pro Pána obětovat a jak velkou úlohu v jeho životě Pán Ježíš hraje. Přibývá tzv. křesťanských konzumentů – lidí, kteří pouze přijdou, nepřiloží ruku k dílu a chtějí jenom „shlédnout“ program, případně něco zkritizovat. Mám dojem, že je čím dál těžší někoho přesvědčit, aby vzal na sebe určitý díl práce na Boží vinici. Je více vymlouvání, více neochoty. Mnoho křesťanů se bojí „započít“ se na Boží vinici a když už k tomu dojde, tak prohlašují, že už nikdy více.

Které významné události měly místo ve KS-SCh v období Tvého vedení?

- Dokončení a otevření Karmelu,
- přenesení stanového tábora z Tošanovic na Karmel,
- výstavba hospodářské budovy a koliby u Karmelu,
- oslavy 100 let KS-SCh a akce s tím spojené: konference, výstava atd.,
- vydání knih: Křesťanské společenství na Těšinsku, Kazatelé Slova Božího pod horami, Cestou pravdy, vydání zpěvníků Haleluja pro smíšené pěvecké sbory, vydání zpěvníku Stany,
- začal znovu pravidelně vycházet časopis IDEA,
- úmrtí bývalého předsedy KS-SCh br.

Gustava Hlāwiczky.

Přestože dnes již nejsi vedoucím, nadále zůstáváš ve vedení KS-SCh. Jaké klíčové úkoly jsou před KS-SCh v nejbližší budoucnosti?

- Probudit mezi mládeží zájem o práci KS-SCh,

- rozšířit BŠP postupně na biblickou školu,

- rozšířit činnost Karmelu,

- dokončit úpravy okolí Karmelu,

- rekonstrukce střediska Lípa,

- vydání nového zpěvníku,

- získat pracovníka – tajemníka na plný úvazek.

KS-SCh vzniklo v určitém kontextu a v určité době. Jakou roli sehrálo, sehrává a má sehrávat do budoucna v Církvi Ježíše Krista?

Církev Ježíše Krista se neobejde do budoucna bez důsledného uplatňování zásady všeobecného kněžství – zapojení co největšího počtu znovuzrozených lidí do aktivní služby na Boží vinici. V tomto zápase hraje KS-SCh nezastupitelnou úlohu.

Co na závěr?

Žijeme v době těsně před druhým příchodem Pána Ježíše. Máme málo času, život nám rychle utíká. Jak a s čím se postavíme před Pánem? Ptejme se na Boží vůli a konejme ji. Zkontrolujme priority v našem životě. Prosme o jasné Boží vedení.

Kdosi řekl, že vyplňovat Boží vůli je největší radost a největší štěstí, které může člověka potkat.

„Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.“ (Ga 6,2)

Ptal se Jan Rucki

Wieczory ProChrist 2008

Wieczory ProChrist to największa kampania o charakterze ewangelizacyjnym, która dotychczas odbyła się w Polsce. Na osiem dni, od 6 do 13 kwietnia, katowicki Spodek stał się miejscem, z którego Słowo Boże dotarło do ponad 80 000 Polaków rozsianych po całym kraju i za granicą. Dzięki łączom satelitarnym przekaz ze Spodka można było obejrzeć w ponad 100 miejscach, które zgłosiły swój udział w ProChrist.

ProChrist to ruch skupiający chrześcijan różnych wyznań. Od 1993 roku z ich inicjatywy powstają kilkudniowe spotkania ewangelizacyjne ProChrist transmitowane poprzez łącza satelitarne na całą Europę. Dotychczas odbywały się kolejno w Lipsku (1995), Norymberdze (1997), Bremie (2000) i w Essen (2003). W marcu 2006 roku około 1,5 miliona ludzi w 1250 miejscach odbioru z 20 krajów Europy mogło przeżywać spotkania ProChrist transmitowane z monachijskiej hali olimpijskiej.

Od września 2007 do marca 2008 na terenie całej Polski odbywały się szkolenia przygotowujące do organizacji

ProChrist. Wzięło w nich udział 382 uczestników, z 109 parafii, wspólnot i zborów. Szkolenia te miały na celu przygotowanie grupy odpowiedzialnej następnie za przekaz w swojej miejscowości i kontynuującą pracę poewangelizacyjną w parafii, wspólnocie czy zborze.

- Osoby, które wzięły udział w szkoleniach utwierdziły się w przekonaniu, że ProChrist to bardzo dobrze przemyślana i przygotowana akcja - mówi Paweł Gumpert, Dyrektor wykonawczy ProChrist Polska.

Odpowiedź na pytanie: Dlaczego parafie, wspólnoty i zbory przyłączyły się do ProChrist?, wydaje się prosta. Wieczory ProChrist były pomocą dla każdej wspólnoty, która chce aktywnie głosić ewangelię i docierać do współczesnego człowieka. Zaangażowanie jej członków w organizację przekazu satelitarnego i udział w nim, dała możliwość wykorzystania ich umiejętności i talentów we wspólnym działaniu na rzecz grupy. To była okazja na integrację, współdziałanie, wzajemne budowanie się i planowanie rozwoju. To był proces, droga do celu, w

czasie której zyskują wszyscy zaangażowani.

Kampania ProChrist Polska 2008 przebiegała pod hasłem „Zwątpienie zdziwienie”. Wszyscy wiemy, jak łatwo jest zwątpić i jak wielu wokół nas jest tych, co zwątpili. Jako wierzący znamy też sposób na to, aby ich zadziwić - opowiadając o Bożej miłości do człowieka objawiającej się w Jezusie Chrystusie. Wieczory ProChrist były formą wyjścia naprzeciw poszukiwaniom współczesnego człowieka. Formą, którą wskazywał sam Jezus przychodzący do

ludzi, spotykający się z nimi w ich własnych środowiskach i przemawiający do nich w sposób najbardziej zrozumiały, dotykający ich osobistych spraw, problemów. ProChrist jako wydarzenie ewangelizacyjne, u którego podstaw leży nakaz *Idźcie i głoscie*, dało możliwość włączenia się w działania kościołów różnych denominacji. W sumie w organizację włączyło się 18

kościół, stowarzyszeń i organizacji chrześcijańskich. ProChrist dało impuls do działania w swoim lokalnym środowisku, integracji różnych środowisk, przełamywania barier i zahamowań w funkcjonowaniu pojedynczych osób, jak i całych grup.

Problematyka poszczególnych wieczorów dotyczyła spraw, zjawisk i doświadczeń, z jakimi zmagamy się zarówno jako ludzie poszukujący swojego miejsca w otaczającym nas świecie, jak i jako społeczeństwo poszukujące swojego miejsca w Europie. Emigracja, samotność, brak autorytetów,

wyścig szczurów, starość, wolność, zło, przebaczenie to jedynie enigmatyczne stwierdzenia kryjące codzienne ludzkie dramaty. Zjawiska i mechanizmy rządzące współczesnością, na które brak w niej odpowiedzi. Dlatego tak często towarzyszy nam zwątpienie. Wieczory ProChrist niosły zadziwiające przesłanie, że Ten, który umarł na krzyżu, jest Odpowiedzią.

Mówcą wieczorów był lider ProChrist, teolog ewangelicki, ewangelista, autor wielu książek – ks. Ulrich Parzany z Niemiec.

Ulrich Parzany jest osobą, która dobrze rozumie współczesną Europę, wielokrotnie był w Polsce, uczestniczył w konferencjach, Tygodniach Ewangelizacyjnych, gdzie przemawiał. Myślę, że

jego rozumienie naszej sytuacji, także w kontekście europejskim, gwarantowało ciekawe ujęcie każdego tematu – twierdzi Dyrektor ProChrist Polska.

Podczas każdego z wieczorów występowali goście muzycy, którzy reprezentowali różne gatunki i style muzyczne. Nie zabrakło miniatur teatralnych, reportaży oraz historii z życia konkretnych ludzi. Różnorodność form była świadomym zamierzeniem organizatorów, którzy chcieli trafić do szerokiego grona odbiorców.

Byliśmy gospodarzami wydarzenia, które postawiło przed nami wyzwania, ale i stworzyło wiele możliwości. Nie tylko tych związanych z ewangelizacją, ale i współpracą między kościołami, stając się praktyczną lekcją ekumenii. To zaowocowało stworzeniem platformy wymiany poglądów i sieci kontaktów ułatwiających wspólne działania w przyszłości.

W 2009 roku będziemy uczestnikami przekazu z Chemnitz w Niemczech. Od 30 marca do 6 kwietnia będą odbywały się kolejne wieczory ProChrist. Kto zorganizuje przekaz w swojej parafii, wspólnotie czy zborze? Organizatorzy liczą na to, że te miejscowości i grupy, zbory, parafie, które brały udział w ProChrist 2008 włączyły się także w następną edycję. Mają nadzieję, że wydarzenie w Katowicach było zachętą zarówno dla tych, którzy brali w nim udział, jak i dla tych, którzy z różnych względów nie włączyli się w to dzieło.

Gabriela Glajcar

Reportáž ze setkání evropských evangelikálů

Ve dnech 24.- 29.5. 2008 jsem měl příležitost účastnit se konference nazvané „The European Leadership Forum“ (Evropské fórum vedoucích). Konference se pravidelně koná v maďarském Egeru a pořádá ji skupina napojená na Evropskou evangelikální alianci s velmi významnou pomocí partnerů z USA. Organizátoři usilují o to, aby se jednotlivým vedoucím pracovníkům zpřístupnily nejrůznější zdroje.

To se projevilo především tím, že jsme byli schopni vyslechnout desítky vysoce kvalitních přednášek od významných osobností evangelikálního světa. Dále jsme měli možnost navázat dobré kontakty s mnohými z přednášejících, ale i z účastníků. V neposlední řadě jsme měli možnost nakoupit za téměř symbolické ceny spoustu kvalitních knih a dalších materiálů.

Všichni účastníci byli rozděleni do 11 pracovních skupin. Šlo o skupiny apologetů, umělců, učitelů Bible, křesťanských poradců, osob aktivních v učenictví, vedoucích křesťanských organizací, osob aktivních v politice a společnosti, vědců, teologů, evangelistů a těch, kdo se zabývají organizačními zdroji a financí.

Osobně jsem se přihlásil do skupiny učitelů Bible a byl jsem velmi povzbuzen. Tuto skupinu vedl

Mark Meynell, pastor pro kázání v londýnském All Souls Church. Jde o sbor, kde působil John Stott. Meynell opakovaně zdůrazňoval potřebu poctivého studia Bible a kázání. Kromě kvalitního vyučování jsme měli příležitost praktických cvičení, ve kterých jsme tvořili osnovy kázání. Nezapomínali jsme se mnoho rétorikou, ale především tím, jak kázat to, co hovoří Bible. Na přímý dotaz, kolik času on sám tráví přípravou kázání Meynell řekl, že dva a půl dne. Na druhé straně jedním dechem řekl, že ne všichni mají takovéto časové možnosti. Ale možná bychom se mohli i my více modlit za své pastory. Možná by presbyteři mohli přemýšlet, jakou část služby pastora mohou převzít členové sboru, aby měl pastor více času na přípravu kázání a vyučování.

Kromě setkání ve skupině probíhaly ráno i večer společná setkání. Na těch dopoledních vyučoval Lindsay Brown, evangelista a také ředitel Lausannského hnutí. Prošli jsme spolu listem Koloským.

Kromě těchto aktivit byl zbývající čas vyplněn desítkami seminářů. Abych pou-

Chata Lípa

kázal, jak široká byla jejich škála, dovolte, že zmíním alespoň některé z nich. Stuart McAllister, kterého možná někteří znáte jako bývalého vedoucího Operace mobilizace, měl sérii seminářů o tom, jak jako křesťané můžeme ovlivnit pesimistickou Evropu. Známy teolog Wayne Grudem měl seminář o Autoritě Božího slova. Apologeta John Lennox mluvil o svých zkušenostech s veřejnými debatami s jedním z nejznámějších propagátorů ateizmu Richardem Dawkinsem (jedna debata ke shlédnutí zde: <http://dawkinslennoxdebate.com>). Profesor Bristolské univerzity Glynn Harrison mluvil o biblickém pohledu na hnutí sebedůvěry. Otázku nejnovějších poznatků z výzkumů biblických rukopisů nám předával ve svých seminářích Peter Williams.

Nebudu ve výčtu pokračovat, protože by to byl velmi dlouhý seznam. Každopádně jsem byl osloven vysokou odborností, obrovskou duchovní pokorou a živou vírou přednášejících. Konference byla pro mne velikým povzbuzením, zdrojem nových informací a významným podnětem pro mou vlastní službu.

Souhlasím s Jiřím Ungerem, ředitelem Evropské evangelikální aliance, který o fóru řekl: „Evropské fórum vedoucích není pouze výbornou akcí, ale má potenciál rozproudit intelektuální momentum Evropských evangelikálů a inspirovat novou generaci vedoucích jak ve východní, tak v západní Evropě.“ Kéž by se tak stalo.

(Materiály z fóra jsou k dispozici v anglickém jazyce zde: <http://www.euroleadershipresources.org/>).

Michal Klus

Na středisku Lípa je o prázdninách čilý ruch. Před prázdninami je však nutné udělat spoustu práce, aby zde mohli nerušeně trávit své pobyty děti z nedělních besídek, členové dorostů a mládeží, rodiny i senioři. Je třeba udělat generální úklid celé budovy, provést nutné opravy a údržbu, posekat a uklidit trávu.

Jsme Pánu Bohu nesmírně vděční a modlíme se za všechny, kteří zde nezištně pracují a umožňují nám všem, abychom zde mohli prožívat Boží přítomnost. Je to spousta hodin odpracovaných ve svém volném čase.

Chata Lípa je pro mnohé z nás místem, kde k nám promlouval Bůh a utvářel nás ke svému obrazu, mnozí právě zde začali svůj nový život. Prosíme, připojte se k nám v přímělných modlitbách za všechny, kteří na tomto místě budou prožívat část i těch letošních prázdnin. Věříme a očekáváme, že i ty letošní prázdniny budou pro mnohé novým začátkem.

Mnoho let je správcem tohoto místa br. Jiří Rucki, který tomuto místu věnuje spoustu úsilí i srdce. Vzhledem ke svým zdravotním potížím však již opakovaně požádal o vystřídání v této funkci. Tímto úkolem bylo pověřeno MS KS-SCh v Oldřichovicích. Vznikla zde skupinka lidí, která chce br. Ruckému v tomto nelehkém úkolu pomoci a snad jej v hospodářském vedení tohoto místa časem zastoupit. Jsou to bratři: Jan Walach, Lukáš Borski, Daniel Chodura, Zbyhněv Kalenta. Jsme přesvědčení, že br. Rucki zůstane tomuto místu stále nakloněn a bude

také v podobě rozvoje střediska Lípa, ale především v duchovním růstu všech, kteří tuto chatu navštívili, nebo v budoucnu navštíví. Věříme, že tento objekt bude i nadále místem znovuzrození a proměny lidských srdcí.

Jan Walach

naší pravou rukou.

Naši činnost jsme začali zřízením nových webových stránek (www.chatalipa.estranky.cz), od nichž si slibujeme průběžnější poskytování informací a lepší propagaci. Připravujeme větší rekonstrukci, která by měla obnášet:

- Rozšíření zádveří, což má zvýšit kapacitu převlékárny a také zlepšit průchodnost okolo budovy.

- Vybudováním sociálního zařízení na patře se zvýší užitná hodnota hlavně pro seniory.

- Zřízení dětského hřiště je již dlouhou dobu očekávanou investicí.

- Vybudování odpočinkových prostorů a komunikací okolo chat je jistě nutnou záležitostí.

- Vybudování domovní ČOV a dořešení odběru pitné vody.

Přestavba je ve fázi projektové dokumentace a jsou zahájeny některé inženýrské práce. S důvěrou pohlížíme do budoucna a věříme, že se Hospodin přízná ke svému dílu kromě jiného

Znovuzrození v Knize svornosti

Někdy v půli května jsem si znovu otevřel Knihu svornosti s myšlenkou, že ji postupně dočtu celou, schází mi Obrana AV a literárně-historický úvod. Vzal jsem si slovenský překlad z r. 1992, který už jsem měl rozečten i pustil se do IV. článku o ospravedlnění. Zjistil jsem, že je to asi nejdelší kapitola v celých symbolických knihách. Jde o ústřední článek luterských vyznání víry. Při čtení jsem shledal, že se v něm dost často vyskytuje slovo „znovuzrození“. Takových samostatných míst jsem našel patnáct, přičemž na některých z nich se zmíněný pojem objevuje opakovaně. V závorce uvádím číslo odstavce.

Znovuzrození je součástí pokání a obrácení. Znovuzrození je dílem Ducha svatého, který nás pak vede k tomu, abychom plnili Boží zákon (65). Znovuzroze-

ní se vlastně rovná ospravedlnění (72), protože při něm jsou nespravedliví učinněti spravedlivými. Být znovuzrozen znamená chopit se vírou Božího milosrdenství.

Znovuzrození si však nemohou namýšlet, že budou přijati Bohem na základě plnění zákona (164). Znovuzrození se děje skrze přijetí evangelia (247). Znovuzrozený člověk je také smířen s Bohem (310.313); přijímá odpuštění hříchu, Boží milost a tím velkou útěchu; nesnaží se získat si Boží přízeň plněním skutků zákona. Jen znovuzrozený člověk může milovat Boha, neboť mu bylo odpuštěno a on není vystaven Božímu hněvu, před nímž by musel utíkat. Znovuzrození je začátkem je věčného života (352).

Melanchton, který je autorem Obrany, nepíše (výslovně) o znovuzrození jako o jednorázové události v životě člověka, jejíž den, hodinu a minutu by si měl zapsat do kalendáře. Znovuzrození se realizuje vždy, když člověk činí pokání.

Potěšilo mě, že učení o znovuzrození není luterským vyznavačským spisům cizí. Potěšilo mě, že jsem se o tom mohl osobně přesvědčit. Je to jistě další podnět číst Knihu svornosti s větší chutí – jako dílo, které nám má co říci i dnes. Ostatně je vysoce pravděpodobné, že většina čtenářů Ideje má zmíněné pasáže přečtené dávno přede mnou.

Marek Řičan

Konference dívek a žen

Je sobota – takže všechny dívky a ženy čeká úklid, praní, žehlení, vaření a pečení... Dne 19. dubna letošního roku si však některé ženy řekly „práce dost!“, vzaly si „volno“, šláply na plyn a pěkně si to namířily do Komorní Lhotky. Proč právě tam? Protože Komorní Lhotka je nádhernou vesničkou nabízející pravou finskou saunu, léčivé bylinkové lázně a další zařízení poskytující ozdravné procedury - něco pro ženy? Kdepak, 230 dívek a žen žijících v Moravskoslezském kraji se v tento den rozhodlo pečovat ne o krásu svého těla, ale o krásu svého srdce a zúčastnilo se 2. ročníku konference pro dívky a ženy.

Také letos jsme přemýšlely nad tím, co znamená být IN, být JINou v Božích očích. Sestra Dáša Maňásková nám v dopolední přednášce vysvětlila jak vypadá z biblického hlediska srdce masité a kamenné, proč se ze srdce masitého někdy stává kamenné, jak je to nebezpečné pro náš duchovní život a jak se to může změnit.

Po přednášce, ještě před obědem se každá z nás mohla zúčastnit jednoho z volitelných seminářů: 1. „Vztah k rodičům“; 2. „Správný postoj vůči svému věku“; 3. „Jak Bůh vychovává přes problémy a okolnosti v životě“; 4. „Průvan v šatníku“. Svou návštěvou nás potčil i bratr biskup Stanislav Pietak. Po výborném obědě byly připravené workshopy, na kterých jsme se mohly něčemu novému naučit nebo si dokonce něco hezkého vyrobit. Myslím, že workshopy

(výroba ručního papíru; výroba módních doplňků; cvičení na páteř; savování; omečnění štítné žlázy/cukrovka) byly velmi zajímavé a vhodné pro všechny věkové kategorie, a proto, jak věřím, se nikdo neměl čas nudit.

Společné rozhovory v odpolední pauze jsme si mohly zpříjemnit chutí výborné kávy a zákusku. Závěrečnou přednášku na téma „Jak se stát úspěšnou ženou?“ měla pro nás přichystanou sestra Zuzka Kaczmarczyková. Celý den rychle a příjemně uplynul a my jsme se zase vrátily do koloběhu všedního dne s rozhodnutím být jINé, s odhodláním ještě více „střežit a chránit své srdce, neboť z něho vychází život“. (Př 4,23)

K. Chlebková

Aktuality ze světa

Rusko. Generální synod Sibiřské evangelicko-luterské církve, který zasedal 14. února 2008 v Novosibirsku, se usnesl na tom, že církev nebude udržovat společenství s těmi luterskými sbory jiných církví, kde slouží ordinované ženy ve funkci pastora; ordinace žen podle synodu znamená „expanzi německé liberální teologie do Ruska“. (Sibiřská evangelicko-luterská církev sestává ze 14 sborů a misijních stanic od Uralu až po Kamčatku a slouží v ní 13 ordinovaných pastorů; církev nepůsobí jen mezi Rusy – např. letos vydala překlad Lutherova Malého katechismu do chakaštiny.)

Slovinsko. V březnu zasedal synod slovinské evangelické církve a. v. Synod

schválil roční příspěvek členů církvi ve výši 27 euro.

Polsko. V dubnu se uskutečnila evangelizace Pro Christ. Evangelizace, na níž vystoupil kazatel Ulrich Parzany ze SRN, byla přenášena do 103 míst v Polsku a setkala se s nebyvalým ohlasem.

Evropa. – ČR. Ve dnech 10. – 13. 4. 2008 se v Praze uskutečnilo plenární zasedání komise pro vztah církví a společnosti Konference evropských církví, která sdružuje 125 evropských nekatolických církví. Komise naplánovala v příštích měsících konference o právních aspektech role náboženství ve veřejné sféře, o rodinné politice a klimatických změnách a o sociálně odpovědném investování.

ČR. V dubnu 2008 se v Praze konalo setkání Sdružení evangelikálních teologů. Účastníci vyslechli přednášky doc. P. Hoška a prof. J. Líguše; na setkání padlo rozhodnutí vydávat nový odborný teologický časopis *Theologia vitae*. (Sdružení evangelikálních teologů bylo založeno v roce 1998 za účelem podpory rozvoje „evangelikální teologie s jejím důrazem na autoritu Bible jako Božího slova a centrální postavení Kristova evangelia jako nadějně zprávy pro celý svět“.)

Ghana. Prezident John Agyekum Kufuor vyzval orgány zodpovědné za školy v Ghaně, aby znovu zavedly předmět „náboženská a mravní výchova“; tento předmět by se podle prezidentova názoru měl stát protiváhou negativního mravního dopadu programu masmédií na africkou mládež.

Izrael. – ČR. Nejen Židé si připomenuli 60. výročí vzniku státu Izrael. Slavnostní setkání u příležitosti jubilea Izrae-

le se konalo mj. ve sboru AC v Českém Těšíně, kde vystoupil velvyslanec Izraele J. Lévy; záznam z akce je k dispozici na stránkách Projektu Izrael (www.projektizrael.cz).

Slovensko. Evangelická církev na Slovensku si v dubnu 2008 připomenula 110. výročí založení nakladatelství Tranoscius. Toto evangelické nakladatelství vydalo za dobu své existence 1732 knih; po druhé světové válce vydalo i kancionál pro naši církev.

Švédsko. Dne 3. května 2008 se ve Stockholmu konal pochod pro Ježíše, kterého se zúčastnilo na 13 tisíc křesťanů z různých církví. Největší švédský deník Dagens Nyheter o akci neuveřejnil ani řádku, přestože byl o akci několikrát informován.

ČR. Na konferenci Církve bratrské, která se konala v květnu v Ostravě, byl zvolen nový předseda CB. Stal se jím bratr Daniel Fajfr, který již dvakrát sloužil na našem XcamPu. V úřadu nahradí Pavla Černého. Funkce se ujme v roce 2010.

ČR. Evangelická církev augsburského vyznání oslavuje 15. výročí svého vzniku. Tato církev vznikla po rozpadu Československa ze slovenského evangelického sboru v Praze. Byla významně ovlivněná konzervativními luterskými misijnáři z USA. V minulosti byly vedeny rozhovory této církve a SCEAV o případném spojení obou církví.

USA. Bývalí gayové se stále častěji bojí hovořit o své zkušenosti rozchodu s homosexuálním způsobem života, protože se tím vystavují často nevybíravé šikaně homosexuálních aktivistů. Mnozí z ex-gayů byli slovně i fyzicky napadáni, jejich osobní údaje a telefonní čísla byla

vystavovány na internetových stránkách prohomonosexuálních organizací atd. Sdružení ex-gayů PFOX uvedlo, že homosexuální aktivisté se snaží ex-gaye zatlačit do úkrytu a následně tvrdit, že uzdravení homosexuálové neexistují.

ČR. Hnutí pro život se počátkem června obrátilo na Celostátní konferenci KDU-ČSL k problematice zdravotnictví a v otevřeném dopise stranu kritizovalo za dosavadní pasivitu v prosazování etických témat v legislativě. V dopise přineslo řadu konkrétních návrhů na zabránění další liberalizace potratové politiky v ČR.

Rusko. Ruská pravoslavná církev připravuje dokument o lidských právech a jejich teologickém uchopení z pravoslavné perspektivy. Očekává se, že dokument bude zveřejněn po biskupské synodě koncem června tohoto roku.

Daniel Spratek

Aktuality z CME

Každou první neděli v měsíci odpoledne se konají v budově evangelického lycea na Sienkiewiczově ulici v Cieszyně anglickojazyčné bohoslužby.

V květnu 2008 oslavila biblická škola v Dziegielowě deset let své existence.

Evangelizační týden v Dziegielowě se uskuteční ve dnech 5. – 13. července 2008. Dopolední výklady bude mít Michał Walukiewicz z Włocławku a evangelistou

bude Jerzy Samiec z Gliwic. Heslem letošního tábora je: „O tym, co zadziwia“. Více informací naleznete na <http://www.te.cme.org.pl>.

Evangelizační týden v Zelově se uskutečnil ve dnech 20. – 27. července 2008 a evangelizační týden v Mrągowě se uskutečnil ve dnech 17. – 24. srpna 2008.

Aktuality z ČEA

Dne 13. března 2008 se na půdě ČEA sešli zástupci studentských křesťanských hnutí, aby se zabývali dalšími možnostmi rozvoje vysokoškolské misie v ČR. V České republice je v současné době téměř 300 000 studentů. Z průzkumů, které se pravidelně provádějí mezi vysokoškoláky na kolejích, vyplývá, že v existenci Boha nebo v „něco nad námi“ věří téměř 40% studentů, avšak jen velmi malé procento z nich má o něm konkrétnější představu.

Dne 19. dubna 2008 se sešlo členské shromáždění České evangelikální aliance. Shromáždění zvolilo dva nové členy Rady ČEA – stali se jimi baptistická misionářka Gloria Ginn a člen Církve bratrské Radek Herold, který je podnikatelem.

V listopadu 2008 se v Praze uskutečnila Evangelikální teologická konference na téma „Vliv reformace na církev a dnešek“.

Aktuality z KS-SCh

Celomisijní konference delegátů.

Zasedání Celomisijní konference delegátů se uskutečnilo v pátek 4. dubna 2008. Konference zvolila nového předsedu KS-SCh, kterým se stal bratr Jiří Rusz. Jiří Rusz (*1952) působil jako zástupce vedoucího KS-SCh a zástupce vedoucího místního společenství KS-SCh v Bystřici; je činný též jako dirigent bystrického dechového souboru. Civilním zaměstnáním byl elektromontérem v Tříneckých železárnách; mimoto přes osm let zastával úřad starosty obce Košařiska. S manželkou Pavlou má čtyři děti.

Konference vyjádřila poděkování dosavadnímu předsedovi Janu Tomalovi, který stál v čele KS-SCh od roku 1998. Konferenci byl předložen návrh na změnu názvu KS-SCh, tento návrh však nebyl schválen. Na celomisijní konferenci delegátů navázala v sobotu 5. dubna 2008 vzdělávací konference nazvaná „Pane, co chceš, abychom činili?“, která byla otevřená široké křesťanské veřejnosti. S přednáškami vystoupili Stanislav Piętak, biskup SCEAV, Theo

Schneider, generální tajemník svazu křesťanských společenství v Německu, Henryk Król, ředitel křesťanského rádia CCM a vydavatelství Deo Recordings v Polsku, Slavomír Slávik, ředitel Slovenského evangelizačního střediska a Stanislav Kaczmarczyk, farář ČCE v Českém Těšíně.

Společné zasedání ÚV KS-SCh a CR SCEAV. Dne 5. května se na společném zasedání setkali členové Církevní rady SCEAV a Ústředního vedení KS-SCh. Předmětem jednání bylo vydání nového dvojjazyčného zpěvníku pro biblické hodiny a společné bohoslužby, dále účast zástupce KS-SCh na synodu, pověření bratří k vysluhování Večeře Páně a veřejné uvedení nového předsedy KS-SCh do úřadu.

Zasedání ÚV KS-SCh na chatě

Pod lípou. Dne 16. května se sešla „Devítka“ na chatě Pod lípou, kde se setkala s dosavadním správcem střediska Jiřím Ruckým a s týmem čtyř pracovníků, kteří v září převzou od bratra Ruckého zodpovědnost za uvedené středisko. Vedoucím nového týmu je bratr Jan Walach. „Devítka“ se správci chaty projednala návrhy na její rekonstrukci.

Setkání pro všechny generace.

V předvečer XcamPu dne 18. 7. 2008 se ve Smilovicích pod stanem uskuteční setkání pro všechny generace. Program bude trvat od 17 do 22 hodin. Heslem setkání je „Smysluplný život“.

XcamP. Letošní mládežnický tábor XcamP se koná ve dnech 19. – 26. 7. 2008. Základním tématem programu

tábora je exodus – příběh vyjití Izraele z Egypta a jeho putování do zaslíbené země jako předobraz životní pouti křesťana. Dopolední přednášky prosloví Aleš Hejlek z Českých Budějovic; evangelistou bude Pavel Vopalecký z Ostravy. V rámci večerního programu vystoupí Irek Głyk, Rišo Čanaky, divadelní skupina z Oldřichovic aj. Aktuální informace o táboru jsou na internetových stránkách www.xcamp.cz a na tištěných pozvánkách.

Školení bratří pro vysluhování Večeře Páně. Školení se uskuteční dne 11. října 2008 na Karmelu.

D.S.

Czyste szklanki

- Leszku, proszę Cię, wyciągnij naczynia ze zmywarki i połóż je na szafce – powiedziała mamusia pewnego popołudnia. – Popatrz się, czy nie mają zacieków. Gdy spojrzysz na nie pod światło, zobaczysz, czy nie ma na nich takich małych plamek.

Leszek dokładnie sprawdził wszystkie szklanki, podnosząc je pod światło wpadające przez okno. Kilka z nich miało

plamki, tak jak przypuszczała matka.

- Co mam z nimi zrobić? – zapytał zaciekawiony Leszek.

- Jeśli są na nich zacieki, to po prostu zostaw je w zmywarce, a ja później się nimi zajmę – odpowiedziała mama.

Wojtek skończył swoją pracę i gdy zamykał zmywarkę, do kuchni wszedł tato.

- Widzisz, właśnie zilustrowałeś bardzo ważną prawdę – powiedział tatuś, uśmiechając się do syna.

- Jeśli nie jesteśmy pewni, czy szklanka jest czysta czy brudna, podnosimy ją do światła, aby się o tym przekonać. Tak samo, gdy nie jesteśmy pewni, czy coś, co chcemy zrobić, jest dobre albo złe powinniśmy porównać to ze Słowem Bożym albo zapytać kogoś, kto zna Biblię. Dobrze jest wtedy sprawdzić, czy są tam jakieś zasady, które pomogą nam podjąć właściwą decyzję.

Kochane dzieci, czy jakieś Wasze życiowe sprawy mają "plamy"? Coś, co prześwietlone przez światło Bożego Słowa okazuje się złe? W Biblii możesz przeczytać co jest dobre i czyste.

Zapamiętaj: "Jak zachowa młodzieniec w czystości życie swoje? Gdy przestrzegać będzie słów Twoich." (Psalms 119,9)7

Sprawdzaj swoje postępowanie w świetle Słowa Bożego podczas zbliżających się wakacji.

Z całego serca życzę Ci, by były udane!

Urszula Szymeczek

Odpowiedź na pytanie z Nr 31

Z Titanika zostało uratowanych 705 osób.

L. Rucka

Celomísijní konference KS-SCh, Karmel, 4-5. dubna 2008

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu Křesťanského Společenství-Společenosti Chrzešcijaňskéj při SCEAV.
Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí. Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek, Daniel Spratek, Michal Klus.
Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí, CSc., Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011, email: stepan.rucki@seznam.cz
viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/Idea>